Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8425
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

ויבכו בכה ובכה וסימן ותקחם ותראהן אתה ילך והוה עוד בכה: וישמע מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם: ודגר גדולה בעלה

הנה המלאך בכה ומתאבל. מדוע אדוני בכה: וישמע ישמעאל בן שנה: והתפלל יעקב בוכה ומתחנן לפני יהוה אל אלהי אברהם אבי ואל אלהי יצחק אבי לאמר יהוה אל שובה אל ארצך ואל מולדתך ואיטיבה עמך: אמר יעקב אל אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האומר אלי שוב אל ארצך ואל מולדתך והיטיב עמך: קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו פן יבא והכני אם על בנים: ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב: ויהי שם עד הבקר ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו: עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים: גמלים מינקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנות עשרים ועירים עשרה: ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר לעדר: ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך: ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו: ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל הולכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו בהמצאכם אותו: ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה הולכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני: ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא בתוך המחנה: ויקם בלילה ההוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק: ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו: ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: ויראה כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני: ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: ויאל יעקב הגד נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: ויזרח לו השמש כאשר עבר את פניאל והוא צלע על ירכו: על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה: ויעקב נסע מסכות ויבא שכמה ויחן את פני העיר: ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה: ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל:

ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר: ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה: ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל: ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ: ויראה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה: ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנערה וידבר על לב הנערה: ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה: ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו והבניו היו עמו בשדה וחרש יעקב עד בואם: ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו: ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה: וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה: והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנותינו תקחו לכם: ואתם תשבו אתנו והיה הארץ לפניכם שבו ורדו והאחזו בה: ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן: הרבו עלי מאד מהר ומתת וארבה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנערה לאשה: ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו בדבר אשר טמא את דינה אחתם: ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו: אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמונו להמול לכם כל זכר: ונתנו את בנתינו לכם ואת בנותיכם נקח לנו ונשבנו אתכם והיינו לעם אחד: ואם לא תשמעו אלינו להמול ונלקחנו את בתנו והלכנו: וטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור: ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: ויבא חמור ושכם בנו אל שער עיר אם: ויאמרו אל אנשי עיר אם לאמר: אנשים שלמים הם אתנו ויחרשו בארץ ויסחרו אתה והנה הארץ רחבת ידים לפניהם את בנותם נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם: אך בזאת יאתו לנו לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים: מקנהם וקנינם והלא הם לנו אך נאתה להם ויישבו אתנו: וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עיר אם ויתהלו כל זכר כל יצאי שער עיר אם: ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח ויהרגו כל זכר: ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו: בני יעקב באו על חללים ויבזו העיר אשר טמאו אחתם: צאנם ובקרם וחמרם ואשר בעיר ואשר בשדה לקחו: וכל חילם וכל טפם ונשיהם שבו ויבזו: ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאיש אתי בישב הכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו אלי והכו אתי ונשמדתי אני וביתי: ויאמרו הכזונה יעשה את אחתנו: ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך: ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם: ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אתי ביום צרתי והיה עמדי בדרך אשר הלכתי: ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן יעקב אתם תחת האלה אשר עם שכם: ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב: ויבא יעקב לוז אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא ואנשים אשר עמו: ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו אלהים בברחו מפני אחיו: ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות: ויראה אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו: ויאמר אלהים אליו אנכי אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו: והארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתנה ולזרעך אחרי אתן את הארץ: ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו: ויצבו יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן: ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אלהים אתו שם בית אל: ויסעו מבית אל ויהי עוד כבדת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ויקשה בלדתה: ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן: ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין: ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם: ויסע ישראל ויט אהלה מעבר לדגל מגדל עדר: ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר: בני לאה בכר יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: בני רחל יוסף ובנימין: ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע אשר אברהם ויצחק גרו שם: ויהי ימי יצחק מאה שנה ושבעים שנה: ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: ואלה תולדות עשו הוא אדום: עשו לקח את נשיו מבנות כנען אדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: ואת בסמת בת ישמעאל אחות נבית: ותלד אדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל: ואהליבמה ילדה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר נולד לו בארץ כנען: ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קניו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו: כי היה רכושם רב מלשבת יחדו ולא יכלה ארץ מגרים אותם מפני מקניהם: ויהי בהיות בני עשו אבי אדום בהר שעיר: ואלה תולדות אליפז בכור עשו בני עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו: ובני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה בני בשמת אשת עשו: ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח: ואלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: ואלה בני רעואל בן בשמת אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: אלה בני עשו ואלה אלופם בני בכרו בן יעקב: ראובן בכור יעקב ויאמר אל יוסף אחיו הלא תדעו כי בכור אני ואתה: ויהי בהיות ישראל בארץ ההוא וילך ראובן ויגל את בלהה פילגש אביו ויהי